

Čím zastavíme útočníka

V řadě filmů nechybí scéna, v níž kladný hrdina bleskově vypálí – a bídák se po jedné jediné ráně vmžiku válí na zemi. Ovšem takovýto průběh ozbrojené konfrontace, tedy okamžitý účinek jedné rány a zneškodnění protivníka, není příliš obvyklý – ať už v sebeobraně, nebo při policejním užití zbraně. Proto dlouhá léta probíhá nekonečné hledání nejvhodnějšího náboje pro krátkou zbraň, který by po zásahu dokázal protivníka co nejspolehlivěji eliminovat.

V praxi nejde jen o nějakou zázračnou jednu ránu, ale především to znamená zasáhnout rychle, přesně a nejlépe trefovat vitální zónu soupeře třeba i více opakovanými ranami. Právě to pak dává větší šanci, že ten, kdo přežije, budete vy, a ne on. Přesto ale není na škodu, když ve své zbrani budete nosit něco, co má o něco větší zastavovací schopnost. Mám na mysli střelivo, u kterého je konstrukcí střely dosaženo větší předání energie cíli, dojde tak k mnohem zásadnějším zraněním, a tedy co nejrychlejšímu vypnutí dotyčné osoby, která usiluje o váš život. V neposlední řadě je výhodné mít v zásobníku náboje, jejichž střely s velkou pravděpodobností lidské tělo zcela neprostřelí, takže nezasáhneme to, co je za útočníkem a my to trefit nechceme.

Pravěk testování

Kdysi, v počátcích mého instruktorského působení u Policie ČR, jsem se rozhodl vyzkoušet nějaké druhy tehdy

pro nás poměrně exotických nábojů, které se v té době nesměly nosit ani do služby u policejních složek, natož

pak v civilním sektoru. Bylo to kolem roku 1997, kdy jsme prostě na střelnici naplnili stavbařské kolečko po okraj vodou, do něho naházeli tehdejší telefonní seznamy *Zlaté stránky* – a pak už jen dokola zkoušeli a stříleli vším, co jsme tenkrát dokázali sehnat. Tyto primitivní testy sice nemohly ukázat, co se při zásahu děje v lidském těle, ale snad přece jen něco prozradily. Například to, že rychlost pistolových střel ráže 9 mm Luger by asi nestačila k expanzi jejich poloplaštových variant (SP, soft point).

Už tenkrát proto bylo jasné, že nekonečné přemítání některých lidí o tom, zda nosit ve zbrani namísto běžného celoplaště (FMJ) nějakou variantu SP, tehdy pro privátní sektor zákonem nezapovězeného náboje, vlastně pranic neřeší.

U střeliva s expanzní dutinou to už byl při experimentech jiný příběh: vyjmuté střely rozličných značek i typů povětšinou připomínaly krásně rozkvetlou květinu. Ale tak jako tak měl strážce

Použité náboje Sellier & Bellot a jejich střely: zleva celoplaštová FMJ, s expanzní dutinou JHP a policejní HS

